Lietas Nr. 11092042117
Lietas arhīva Nr. K32-0344-17/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2017.gada 7.augustā

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese I.Apse ar sekretāri L.Stivriņu,

piedaloties prokurorei G.Belihai,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas. Tiesa

konstatēja:

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību (laupīšana), proti:

2017.gada 06.aprīlī ap plkst.18.50 /pers. A/, atrodoties pie nama Nr.4 Vecmīlgrāvja 1.līnijā, Rīgā ar noziedzīgu nodomu izdarīt mobilā telefona nolaupīšanu, piegāja pie mazgadīgā /pers. B/. Realizējot savu noziedzīgo nodomu, un, mantkārīgu motīvu vadīts, piegāja pie mazgadīga /pers. B/ saķēra ar roku aiz pleca un ar spēku pagrieza ar seju pret sevi un teica, lai mazgadīgais atdod viņam telefonu. /pers. B/ atbildēja, ka viņam nav telefona. Tad /pers. A/, ar nodomu nolaupīt svešu kustamu mantu, ar dūri iesita /pers. B/ pa seju mutes rajonā, nodarot mazgadīgajam sāpes, tad ar vienu roku pagrūda. No grūdiena /pers. B/ nokrita zemē, /pers. A/, turpinot savas noziedzīgas darbības no /pers. B/ bikšu kabatām nolaupīja mobilo telefonu Sony ST 25 bez SIM kartes, kura vērtība 100 eiro un mobilo telefonu Just 5 ar pieslēgumu TELE 2, kura vērtība 180 eiro un no notikuma vietas aizgāja. Abi nolaupīti telefoni pieder /pers. C/.

Tādejādi ar savām noziedzīgām darbībām /pers. A/ nodarīja /pers. B/ fiziskas sāpes un /pers. C/ materiālo zaudējumu 280 eiro apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā.

Cietušā likumiskā pārstāve pieteikusi morālā kaitējuma kompensāciju EUR 500 (lietas 27.lapa). Tiesas sēdē nepilngadīgā cietušā /pers. B/ pārstāve /pers. D/ uzturēja kompensāciju, lūdza to apmierināt.

Apsūdzētais /pers. A/ tiesas sēdē savu vainu viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas neatzina, neatzina morālo kaitējuma kompensāciju EUR 500.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 500.pantu tika pārbaudīti pierādījumi.

Tiesas sēdē **cietušais /pers. C/** liecināja, ka viņa dēls atnācis mājās asiņainu muti un pateicis, ka ticis apzagts. Pēc kā viņi ar dēlu piezvanījuši sievai un braukuši pa Vecmīlgrāvi meklēt vainīgo. Dēls teicis, ka zaglis izskatījies kā bezpajumtnieks, atvērtām drēbēm un kapuci. Ieraudzījuši vainīgo personu pieturā pie Rimi. Viņš piegājis pie zagļa un pateicis, lai atdod telefonus. Ieraudzījis, ka viņa kreisajā bikšu kabatā ir abi telefoni un tos paņēmis. Vienam no telefoniem bijusi izņemta baterija un otrs bijis bez baterijas. Paņēmis telefonus un ar dēlu braukuši uz policiju, telefonus nodevuši policijas darbiniekiem. Norādīja uz apsūdzēto kā personu pie kura kabatās atrada savus telefonus, kā arī tiesai uzrādīja savā telefonā esošās fotogrāfijas, kur redzams apsūdzētais pēc telefonu atrašanas.

Tiesas sēdē **nepilngadīgā cietušā /pers. B/ likumiskā pārstāve /pers. D/** liecināja, ka viņai piezvanījis vīrs un pateicis, ka ir noticis nelaimes gadījums, kad viņa aizbraukusi mājās vīrs ar dēlu bijuši policijā, kur devās arī viņa. Apsūdzētais policijā kritis uz ceļiem un lūdzis piedošanu, bet viņa atvainošanos nav pieņēmusi. Apsūdzētais saprotot, ka viņa atvainošanās netiks pieņemta, sācis visiem draudēt. Dēls ticis morāli aizskarts, vēl joprojām baidās viens iet ārā.

Bez jau minētajiem pierādījumiem pārbaudīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai norādītie pierādījumi:

/pers. C/ iesniegums ar tulkojumu (lietas 1-2.lapa);

/pers. D/ iesniegums ar tulkojumu (lietas 3-4.lapa);

Notikuma vietas apskates protokols ar pielikumu (lietas 5-7.lapa);

VP RRP KPP kārtībnieka Andra Dinberga ziņojums (lietas 8.lapa);

Izņemšanas protokols (lietas 15. lapa);

Telefonu apskates protokols ar pielikumu (lietas 16-17.lapa);

Nepilngadīgā cietušā /pers. B/ liecības ar tulkojumu (lietas 24-25.lapa).

Tiesas sēdē **apsūdzētais /pers. A/** liecināja, ka notikuma dienā braucis no darba un bijis spēļu zālē pie Origo. Apsūdzībā norādītajā laikā bijis spēļu zālē. Norādīja, ka telefonus nav zadzis, ka ticis aizvests uz policijas iecirkni, jo cietušais vīrietis pateicis, ka viņš apzadzis bērnu. Kāpēc viņš tiek apmelots paskaidrot nevarēja. Papildus norādīja, ka viņa vainai neesot pierādījumu, jo policija telefoniem neesot noņēmusi pirkstu nospiedumus.

Neskatoties, ka apsūdzētais savu vainu neatzina, viņa vaina ir pierādīta ar visiem tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ darbības ir pareizi kvalificētas, viņa vaina ir pilnībā pierādīta, viņš ir atzīstams par vainīgu un sodāms par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā. Tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu.

Apsūdzētā vainas noliegšanu, tiesa vērtē kā vēlmi izvairīties no kriminālatbildības. Tiesai nav šaubu neticēt nepilngadīgā cietušā /pers. B/ likumiskajai pārstāvei /pers. D/, cietušajam /pers. C/, kuri krimināllietā viennozīmīgi atpazina apsūdzēto. /pers. C/ tiesas sēdē apstiprināja, ka /pers. A/ ir tā pati persona, kas uzbruka nepilngadīgajam /pers. B/, un pie kura atrada sev piederošos telefonus.

/pers. C/ liecības apstiprinās ar pārējiem tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem, tas, ka no telefoniem nav noņemti pirkstu nospiedumi nav pamats /pers. A/ atbrīvošanai no kriminālatbildības.

Sakarā ar apsūdzētā vainas noliegšanu, norādot uz savu iespējamo atrašanos citā vietā - spēļu zālē, tiesa ņem vērā tiesu praksi un judikatūru (Senāta Krimināllietu departamenta 2013.gada 5.jūnija lēmums Lietā Nr. SKK –298/2013), kur Senāta Krimināllietu departaments ir paudis viedokli par aizdomā turētā pienākumu paziņot savu alibi, norādot, ka no brīža, kad personai paziņots, ka tā atzīta par aizdomās turēto, šai personai ir pienākums norādīt uz faktu, ka noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā tā ir atradusies citā vietā, vai uz Krimināllikumā paredzētu apstākli, kas izslēdz kriminālatbildību.

Kriminālprocesa likuma 126.panta ceturtajā daļā noteikts, ka uz apstākļiem, kas izslēdz kriminālatbildību, kā arī alibi jānorāda personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību saistībā ar šā nodarījuma izmeklēšanu, ja vien šādas ziņas jau nav iegūtas izmeklēšanā. Ja persona uz šādiem apstākļiem vai alibi nenorāda, apsūdzībai nav pienākuma pierādīt to neesamību, tiesai nav jādod to vērtējums spriedumā. Kriminālprocesa likuma 67.panta pirmās daļas 6.punktā noteikts, ka no brīža, kad personai paziņots, ka tā atzīta par aizdomās turēto, šai personai ir pienākums norādīt uz faktu, ka noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā tā ir atradusies citā vietā (turpmāk – alibi), vai uz Krimināllikumā paredzētu apstākli, kas izslēdz kriminālatbildību. Kriminālprocesa likuma 74.pants noteic, ka apsūdzētajam visās kriminālprocesa stadijās ir tādi paši pienākumi kā aizdomās turētajam.

Atzīstot apsūdzētā vainu par pierādītu, nodarījumu kvalifikāciju, kā tas norādīts apsūdzībā un spriedumā par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms.

Tiesa atzīst, ka pieteiktais kompensācijas pieteikums ir pamatots un apmierināms. Ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts pret mazgadīgu bērnu, tiesa šādu apmēru atzīst par taisnīgu krimināltiesisko attiecību noregulēšanai.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā un otrajā daļā noteikts, ka, kaitējuma kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgo nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, un kompensācija ir krimināltiesisko attiecību regulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, noskaidrots, ka /pers. A/ agrāk sodīts, pēdējo reizi ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2017.gada 27.februāra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem un 20 (divdesmit) dienām. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu izciestajā sodā ieskaitīts aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2016.gada 7.augusta līdz 2017.gada 27.februārim, līdz ar ko uzskatīts, ka piespriestais brīvības atņemšanas sods ir izciests. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2017.gada 10.martā. Sodāmība nav dzēsta. Pēc paša vārdiem tiesas sēdē nesastāv narkoloģijas un psihiatrijas uzskaitē, strādājis gadījuma darbus celtniecībā.

Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību pastiprinošos apstākļus.

Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas sankcijā paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz pieciem gadiem, vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai naudas sods, vai piespiedu darbs, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas un policijas uzraudzība uz laiku līdz trim gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu apsūdzētais pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas izdarīja smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu apsūdzētā atbildību mīkstinoši apstākļi nav konstatēti.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 6.punktu apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi ir tie, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu un noziedzīgais nodarījums izdarīts pret personu, kas nav sasniegusi sešpadsmit gadu vecumu.

No Krimināllikuma 35. un 46.panta jēgas izriet, ka soda mērķis ir sodīt vainīgo personu un atturēt to no noziedzīgiem nodarījumiem un šī mērķa sasniegšanai sodam ir jābūt taisnīgam – atbilstošam nodarījuma smagumam un vainīgā personībai. Nosakot sodu, ir jānovērtē ar likumu aizsargātās intereses apdraudējuma raksturs un radītās sekas.

Ņemot vērā apsūdzētā personību un noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētajam sods nosakāms reālas brīvības atņemšanas veidā.

Nosakot brīvības atņemšanas termiņu, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību, radīto kaitējumu.

Tiesa uzskata, ka nav nepieciešama ilgstoša /pers. A/ izolācija no sabiedrības, lai pēc iespējas drīzākā laikā viņam dotu iespēju atkal atgriezties brīvībā un laboties.

Lai arī Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas soda sankcijā ir paredzēta mantas konfiskācija, tiesa izvērtējot noziedzīgā nodarījuma apstākļus un radīto kaitējumu, uzskata, ka mantas konfiskācija apsūdzētajam nav piemērojama.

Nosakot probācijas uzraudzības termiņu, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību un atzīst, ka probācijas uzraudzība palīdzēs viņam turpmāk atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu, soda izciešanā ieskaitāms apcietinājumā pavadītais laiks no 2017.gada 6.aprīļa līdz spriedums stājas spēkā.

Tā kā apsūdzētajam sods tiek noteikts brīvības atņemšanas veidā, tad, lai nodrošinātu sprieduma izpildi, piemērotais drošības līdzeklis apcietinājums atstājams negrozāms līdz spriedums stājas spēkā.

Apsūdzētā/pers. A/ aizstāvību pēc procesa virzītāja norīkojuma veica zvērināta advokāte E.Kalniņa, kurai no valsts līdzekļiem izmaksājami EUR 85 par juridiskās palīdzības sniegšanu apsūdzētajam tiesā. Šie procesuālie izdevumi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367., 368.pantu valsts labā ir piedzenama no apsūdzētā.

Jautājums par lietiskajiem pierādījumiem izlemjams Kriminālprocesa likuma 240.panta noteiktajā kārtībā.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, 511.pantu, 512.pantu, 514.pantu, 520.pantu, 527.pantu, 528.pantu un 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, bez mantas konfiskācijas, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu /pers. A/ brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2017.gada 6.aprīļa līdz spriedums stājas spēkā.

Piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu, atstāt līdz spriedums stājas spēkā.

Piedzīt no /pers. A/ par labu /pers. B/ morālā kaitējuma kompensāciju EUR 500 (pieci simti *euro*).

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus EUR 85 (astoņdesmit pieci *euro*) par zvērinātas advokātes E.Kalniņas darbu, nosakot 30 dienu termiņu labprātīgai izpildei no nolēmuma spēkā stāšanās.

Lietiskos pierādījumus – mobilos telefonus "SONY" un "JUST 5", kas atdoti cietušajam – uzskatīt par atdotiem cietušajam.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijai, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese (personiskais paraksts) I.Apse